ΕΤΟΣ Α΄. ΑΡΙΘ. 26 * 16 ΣΕΛΙΔΕΣ=ΛΕΠΤΑ 10 * Κυριακή 22 Μαΐου 1904

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

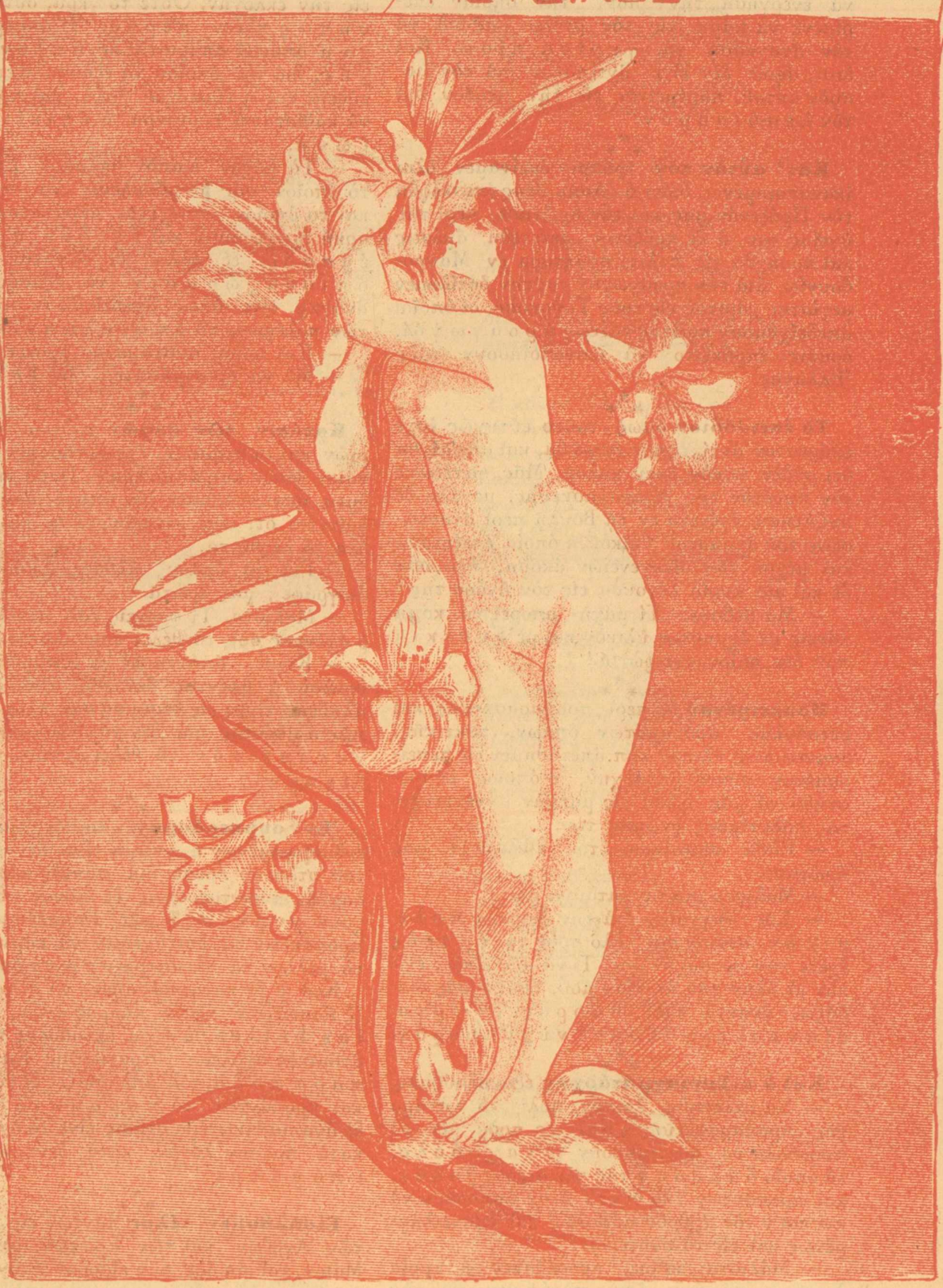

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Τὸ «Φλέρτ», ὄχι πλέον κάθε Πέμπτην, ἀλλὰ κάθε Κυριακήν.

Της Εβδομαδος

ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο ἐλύθη τὸ περίφημον ἐπεισόδιον τῆς Σμύρνης, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀπησχόλησε τόσον, ἐπομένως τὸ τουρκικὸν θωρηκτὸν τὸ παραμένον εἰς Λέσβον, δὲν ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν βίαν, τὴν ὁποίαν ἐπερίμενε νὰ κάμῃ εἰς τὸν στόλον μας διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ γυρίσῃ πίσω. Καὶ ἔτσι, ἀφοῦ δὲν εἶχε ἀντίπαλον διὰ τὸν βιασμὸν αὐτοῦ, παρέμεινεν εἰς τὴν Λέσβον διὰ τὸν λεσ-βιασμόν.

***

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμείναμεν ὅλοι ἱκανοποιημένοι, διότι ὁ Ἀσὴμ Βέης ἐπεσκέφθη τὸν Πρόξενόν μας καὶ τὸν ἠρώτησε περὶ τῆς ὑγείας του, ὁ δὲ πρόξενος μετετέθη ἀμέσως καὶ προήχθη εἰς πολιτ. πράκτορα ἐν Μαυροβουνίῳ. Διὰ τὴν προαγωγὴν ταύτην ὀφείλομεν μεγίστας χάριτας εἰς τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι ἀπεδείχθησαν πρώτης τάξεως προαγωγοί, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ ἱκανοποιήσουν τοὺς Ἕλληνας.

***

Τὸ ἐπεισόδιον ὅμως τοῦτο εὐτυχῶς ἔσχε εὐάρεστον ἀντίκτυπον ἐνταῦθα, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι οὐδὲν κακὸν ἄνευ καλοῦ. Μᾶς μετέδωκε τὸν πυρετὸν τῆς προπαρασκευῆς, μεγάλη δὲ συζήτησις ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ περὶ ἀνανεώσεως τοῦ ἀχρήστου ὑλικοῦ,ἡ ὁποία ἐπεξετάθη καὶ μέχρι τῶν οἰκογενειῶν ἀκόμη, ἠκούσθη δὲ καὶ μία κυρία λέγουσα εἰς τὸν ἄνδρα της :

— Μὰ βέβαια. Τί μάχη μπορεῖ νὰ κάμῃ κανεὶς μὲ ἄχρηστον ὑλικὸν καὶ μὲ φυσέκια ποῦ δὲν παίρνουνε φωτιά !

***

Προκειμένου δὲ περὶ προπαρασκευῆς καὶ μεταβολῆς συστημάτων ὅπλων, τακτικῆς, ἀνανεώσεως ὑλικοῦ,κλπ.ἀπετάθημεν εἰς πεπειραμένον συνταγματάρχην, ὁ ὁποῖος εὐηρεστήθη νὰ μᾶς δώσῃ εἰς μακρὰν συνέντευξιν τὰς πολυτίμους γνώμας του.

— Εἶσθε συντάκτης τοῦ «Φλέρτ ;» μᾶς ἠρώτησε.

— Μάλιστα συνταγματάρχα μου.

— Σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν διαρκῶς πολεμικὴν στάσιν σας· ὅλο πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἔχετε τὴν προσοχήν σας. Τί νὰ σᾶς εἰπῶ ; ἐγὼ καὶ μὲ ὅλην τὴν ἡλικίαν μου, ὁσάκις σᾶς διαβάζω, ἀνακτῶ πολὺ θάρρος δι' ἐργασίαν καὶ ἐργάζομαι νυχθημερόν.

***

Καὶ ὁ κ.Συνταγματάρχης ἐξηκολούθησε:

— Νὰ μελετηθῇ λοιπὸν πολὺ τὸ ζήτημα τῆς προπαρασκευῆς. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ πυροβόλα νὰ προτιμηθοῦν τὰ ταχυβόλα, τὰ ὁποῖα βάλλουν τὰς πλειοτέρας βολάς, καὶ προπάντων τὴν νύκτα ὅταν ἠμποροῦν νὰ κτυποῦν τὸν ἐχθρὸν ἀσφαλῶς καὶ ἐπανειλημμένως καὶ εἰς τὰ σκοτεινά.

— Μάλιστα, κύριε, προσέθηκεν ἡ κυρία Συνταγματάρχου, ἥτις παρέτυχεν εἰς τὴν συνέντευξιν. Αὐτὰ νὰ τὰ γράψητε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας διὰ τὰ ταχυβόλα, καὶ νὰ προσθέσητε μάλιστα τὴν παρατήρησιν ἥτις ἀπορρέει ἐκ τῆς πείρας μου, ὅτι διὰ νὰ ἦναι τὸ ἀποτέλεσμά των ταχύ, πρέπει νὰ ἦνε καὶ εὐκόλως λυόμενα.

***

— Καὶ διὰ τὸ ὅπλον τί φρονεῖτε κ. Συνταγματάρχα ;

— Ἄ, φίλε μου ! ἐδῶ χρειάζεται προσοχὴ εἰς τὴν ἐκλογήν. Οὔτε τὸ γκρᾶ, οὔτε τὸ σεσπὼς πλέον περνᾷ. Ἡ σημερινὴ τέχνη ἀπαιτεῖ ἀπαραιτήτως ὅπλον ἀντοχῆς, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ εὐθεῖα καὶ ἡ εὔστοχος βολή, καὶ προπάντων νὰ καθίσταται εὐρυτέρα ἡ ἐπικίνδυνος ζώνη.

— Τὸ μόνον λοιπὸν ὅπλον, κ. Συντάκτα, τὸ ὁποῖον σᾶς συμβουλεύω νὰ συστήσετε, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται ἀκράτητον καὶ διαρκῆ προχώρησιν καὶ ἔφοδον πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐξ ἄλλου δὲ δύναται καὶ τὴν ὀπισθοχώρησιν νὰ ἐξασφαλίζῃ ἐν ἀνάγκῃ, εἶνε ὅπως ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας τῶν πολέμων, τὸ ἐπαναληπτικόν.

— Καὶ ποίου συστήματος φρονεῖτε.

— Μὰ νὰ προτιμήσητε... les belles !

***

Κατόπιν τῶν σοφῶν τούτων πληροφοριῶν καὶ συστάσεων, ἐχαιρετήσαμεν τὸν γενναῖον φίλον καὶ ἀπήλθομεν. Παρὰ τὴν θύραν ὅμως συνηντήσαμεν τὴν ὑπηρέτριαν, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι εἶχε ὠτακουστήσῃ καὶ ἀκούσῃ ὅλα τὰ λεχθέντα.

— Γιὰ τὸ ὅπλον ἤλθατε, κύριε δημοσιογράφε ; μᾶς ἐρωτᾷ.

— Μάλιστα. Τί φρονεῖς ἐσὺ κοπέλλα μου ; ὁ ἀφέντης σου τὸ θέλει ἐπαναληπτικόν.

— Κύριε, ἀπήντησεν ἡ ὑπηρέτρια ἐρυθριῶσα· ὁ ἀφέντης δὲν σᾶς εἶπε ὅλην τὴν ἀλήθεια· εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σᾶς πληροφορήσω, πῶς ὁ ἀφέντης μου δὲν τὸ θέλει μόνον ἐπαναληπτικόν· τὸ θέλει συνήθως καὶ ..... δίκανο !

***

Ἐν συμπεράσματι λοιπόν, ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἡ γνώμη εἶνε, ὅτι τὸ ὅπλον τοῦ στρατοῦ πρέπει διὰ παντὸς μέσου ν' ἀλλαχθῇ, τοιοντοτρόπως δὲ μόνον θὰ ἐπιτύχουν γυμνάσια μετ' ἀποτελέσματος καὶ προπάντων θὰ ἐπιτύχωμεν νὰ κάμνωμεν εἰς τὸ μέλλον τὰ πλειότερα στρατόπαιδα!

Κοθ' ἃ δὲ κατωρθώσαμεν νὰ συναγάγωμεν ἐξ ἰδιαιτέρων ἡμῶν πληροφοριῶν, τὸ ὅπλον les belles θὰ φέρῃ μεταβολὰς καὶ εἰς τὸ ἀτομικὸν σχολεῖον στρατιώτου. Καταργεῖ τὸ παράπόδα,πολλάπλασιάζει δὲ τὸ φέρτε καὶ προπάντων τὸ παρουσιάστε. Ἡ δὲ ἀναπαυτικωτέρα στάσις εἶνε τὸ ἐπ' ὤμου κατὰ πρῶτον λόγον, κατὰ δεύτερον δὲ τὸ ὑπὸ μάλης.

***

Εἰσήλθομεν τέλος πάντων εἰς τὸν μῆνα τῶν Ἀνθέων καὶ τῶν Ἐρώτων, τὸν εὐώδη Μάϊον, τοῦ ὁποίου τὴν εἴσοδον ἐπανηγύρισεν ὁ κόσμος τῶν ἐρωτευμένων μετὰ περισσῆς φαιδρότητος καὶ ὀρέξεως. Ὅλοι οἱ κῆποι τῶν Πατησίων καὶ τῆς Κηφισιᾶς ἐπρομήθευσαν ρόδα εἰς τοὺς ἐπισκέπτας των. Οἱ εὐτυχέστεροι ὅμως κῆποι ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ δανείζουν ρόδα.

Ὁ κόσμος ἐχύθη παντοῦ μὲ δίψαν γλεντιοῦ καὶ πράγματι ἐγλέντησε μὲ ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς λέξεως. Ἐτελείωσε· δὲν ὑπάρχει πλέον ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἄφθονον χύσιμον τοῦ κόσμου, εἶνε πάντοτε γλέντι.

***

Ἐγεννήθη ὅμως κατ' αὐτὰς ἓν μέγα φιλολογικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει Ἀκαδημία νὰ τὸ λύσῃ. Τὸ ζήτημα ἐτέθη οὕτω : Ὁ Μάης πιάνεται ἢ κόβεται ;

Ἐρωτηθεῖσα ἐπί τούτου σεβαστὴ καὶ πεπειραμένη κυρία ἀπήντησε κατόπιν βαθείας σκέψεως :

— Ἐγὼ δρέπω ἐφέτος τὸν 60ὸν Μάϊον, καὶ ἐκ τῆς πείρας μου συνήγαγον τὰ ἑξῆς : ὅτι ὁ Μάης πιάνεται πρῶτον, ἐὰν δὲν τὸ πιάσιμον εἶνε ἐπίμονον καὶ συνεχές, τότε πλέον κόβεται!

***

Ἐφέτος λοιπὸν προαγγέλλεται ὑπέροχον καλοκαιρινὸ γλέντι εἰς τὸ Φάληρον καὶ εἰς τὴν Κηφισιάν. Γίνεται δὲ μάλιστα συζήτησις ποῖον μέρος ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ προτιμηθῇ. Οἱ μὲν προτιμοῦν τὸ Φάληρον διότι ἐκεῖ ὑπάρχῃ ἡ εὐώδης σοῦδα.

Ἄλλοι ὅμως παραδέχονται τὴν Κηφισιὰν ὅπου ὑπάρχει ἐναλλὰξ καὶ σοῦδα καὶ μοῦδες, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὸ γυναικεῖον φύλον μετὰ τοῦ ἀνδρικοῦ ἀλληλέγκυον.

Δημοσια Θεαματα

ΚΑΘ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: **Τὸ Μαγιόξυλο.** *(Πρᾶγμα πρακτικὸν καὶ μὲ συνεπείας κατὰ τὰς περι-στάσεις).*

ΚΟΛΟΚΥΝΘΟΥ. Ὁ Μηλιάδης, ὁ Σπαθᾶτος καὶ ἡ Συμμορία. (Ἔργα καὶ δουλειὲς ποῦ δὲν λέγονται). *Ἡ Καραμοῦζα καὶ τὸ νταοῦλι.* (Κτυπητὰ πραγματα). *Ὁ Γιατρὸς* (Ἔργον γλυκύτατον μὲ γέλοια καὶ μὲ γυαλιά).

Ὁ Κόκκορας

ΜΑΓΙΟΞΥΛΟ

Τὸ ξύλ' ἀπ' τὸν Παράδεισο λέει μιὰ παροιμία
ὅτι ἐβγῆκε τάχα·
ἀλλὰ ἐσὺ μονάχα
ὦ μαγικὸ μαγιόξυλο, ἐπῆρες ἄλλο δρόμο
κ' ἀντὶ νὰ πέφτῃς δυνατὰ εἰς τὸ κορμί, στὸν ὦμο
καὶ κάπου ἀλλοῦ μοῦ χώνεσαι καὶ φέρεις εὐτυχία.

Ὦ μαγικὸ μαγιόξυλο, σὲ λιγουρεύουν ὅλες
μικρές τε καὶ μεγάλες
καὶ δοῦλες καὶ δασκάλες·
καὶ ἂν ἀπ' τὸ ζουμάκι σου δὲν ἔβγαινε μπελιὰς
ἤτοι γενναῖον φούσκωμα κάθε μανῆς κοιλιᾶς
θὰ πέρναγαν τὴν ὥρα τους μὲ σένα ἡ μαγιόλαις.

ENFANT GATÉ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΡΤ

Δρέψατε πάλιν ἐρασταὶ
εὐδαίμονες ναρκίσσους
τὴν φύσιν ἀπολαύσατε
καὶ λύστε τὰς ἀλύσσους
τῆς στυγερᾶς σας μοναξιᾶς...
Ἡ φύσις ὅλη θάλλει
καὶ ἔρωτας στοὺς ἔρωτας
προσθέτει ἄλλους πάλι.

Δρέψατε πάλιν ἐρασταὶ
ἀγγούρια δροσερά,
κάθε σας λύπη πτίξετε
στὸ γέλοιο στὴ χαρά·
μὰ μὴ ξεχνᾶτε φίλες μου
παρακαλῶ τ' ἀγγοῦρι
διὰ νὰ πάῃ ὁ χρόνος σας
κοπέλλες μου μὲ γοῦρι !...

Ὁ κόσμος ὅλος φίλες μου
— τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια —
ἄστε τον νὰ κουρεύεται·
ξαπλῶστε στὰ γρασίδια
ἀνάσκελα, κι ἀνάποδα
καὶ ζεύγη σχηματίσατε
σὰν κἄποι ἄλλα τετράποδα.

Δρέψατε πάλιν ἐρασταὶ
τὴν ἀνθηρὰν μυρσίνη
κι' ἂν γιὰ τοὺς ἄλλους πέθανε
ἡ προσφιλὴς Ἐκείνη,
ἐμένα δὲν μοῦ 'πέθανε
ὁλόρθη πάντα μένει
καὶ νέα πάλιν τρόπαια
νὰ στήσῃ περιμένει !

Δρέψατε πάλιν ἐρασταὶ
ἐκεῖνο ποῦ ποθεῖτε,
καὶ σεῖς σεμνὲς Ἀθῆδές μου
ὅ,τ' ὀνειροπολεῖτε·
εἰς τὰ γρασίδια πέσετε
καὶ ἴδατε παρέκει
ὁλόδροση καὶ κόκκινη
ἡ παπαροῦνα στέκει.

Δρέψατε πάλιν φίλες μου
ὁλόδροσα ἀγγούρια
ἄνθη, μαρούλια, πρόκολα·
καὶ στ' ἀτυχῆ γαϊδούρια
μὴν τύχῃ καὶ ἀφίσετε
τῆς ἡδονῆς κἄν μίζα,
Σεῖς πιάστε τὸ μαγιόξυλο
μονάχες, κι' ἀπ' τὴ ρίζα !

ΓΕΙΑ—ΧΑΡΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝ.—"Εχομεν κύριε καφέ, μπύραν, μασίζα, οὔζο, διάφορα ποτά...

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ.—Τί μὲ συμβουλεύεις, Μαίρη νὰ πάρω ; λὲς νὰ πάρω κανένα σπίρτο ;

Η ΣΥΖΥΓΟΣ.—(ἀπογοητευμένη). Μὰ τί νὰ τὸ κάμῃς, καϋμένε, τὸ σπίρτο, ἀφοῦ τὸ ποῦρο δὲν ἀνάβει πειά ;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ἀγάπη μου ! Κόβεις καρπούς ποῦ δὲν σοῦ ἀνήκουν· θὰ σὲ ἰδῇ κανείς.

ΕΚΕΙΝΗ.—Ἄ, ἡσύχασε· σ' ὅποιον καρπὸν κι' ἂν ἁπλώσῃ τὸ χέρι της ἡ γυναῖκα, πάντοτε δικός της εἶνε.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ.—Σ' ἔφερα ἐδῶ νὰ πάρῃς λίγον ἀέρα τὴν πρωτομαγιά· δὲν σ' ἔφερα ν' ἀκοῦς τί λένε αὐτοὶ οἱ λιμοκοντόροι, ποῦ λέει ὁ ἕνας τὸ κονπό του κι' ὁ ἄλλος τὸ μακρύ του.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ.—Καλὲ μὴ φοβεῖσαι· αὐτὰ δὲν τ' ἀκοῦνε ἡ κυρίες· τὰ βλέπουνε.

Ἐβγῆκαν ἡ τρεῖς χάριτες νὰ πιάσουνε τὸ μάη καὶ στὸ καλάθι χαρωπὴ ἡ μεσανὴ τὸν πάει· τοὺς βγαίνει μπρὸς ὁ ἔρωτας καὶ βάζει μιὰ φωνή : —Ποιὰ νὰ βουτήξω ἀπ' τὴς τρεῖς ; Κι' αὐτές :—Τσ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

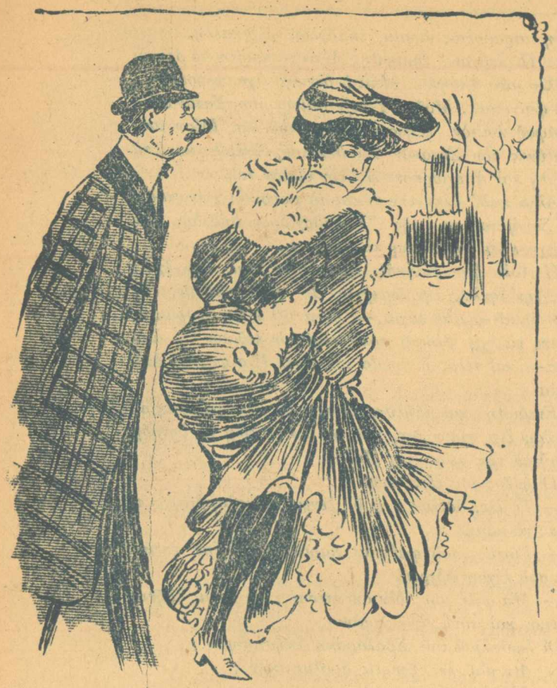

Πικρὸ ποτήρι μοῦ προσφέρεις,
μ' αὐτὰ ποῦ δείχνεις αὐτοῦ κάτω,
μὰ εἶμαι καὶ γενναῖος, ξέρεις,
καὶ θὰ τὸ πιῶ....ἕως τὸν πάτο!

Ἄχ, ἀγκάλιασέ με ἀκόμα
κ' ἔλα φέρε μου στὸ στόμα
τὸ ποτήρι μου γεμᾶτο
νὰ τὸ κατεβάσω κάτω
ὡς τὸν πάτο...ὡς τὸν πάτο!...

—"Ε, μὰ καλά, ἔχω τὸ συνάδελφό σου· λοχίας εἶνε κι' αὐτὸς σὰν ἐσένα. Λὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς ἔχω καὶ τοὺς δυό.

— Μπᾶ ! γιατί, πὲς πῶς κάνεις καὶ σὺ γυμνάσια.... δι λοχίας.

— Τί ἀναίσθητος κόσμος, καϋμένη ! Πρωτομαγιὰ εἶνε, τόση ὥρα σηκώνουμε μόνες μας τὰ πόδια μας μὲ τὸ χορό, καὶ ὅμως δὲν ἔσπευσε κανένας νὰ μᾶς βοηθήσῃ ...

Τό Φλέρτ», ὄχι πλέον κάθε Πέμπτην, ἀλλὰ κάθε Κυριακήν.

Το Διηγηματακι Μας

Ο ΑΜΑΡΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ἐπὶ τέλους ὁ ἄνθρωπος ἤθελε νὰ κοιμηθῇ ἐν ὅλῳ του τῷ δικαίῳ, τὸ ὁποῖον ἐπήγαζεν ἐκ τῶν 60 ἐτῶν του. Αἱ δὲ ἀξιώσεις τῶν 60 ἐτῶν δὲν εἶναι ποτὲ ἄδικοι, ὅσον καὶ ἂν ἀντιτίθενται πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῶν 30 ἐτῶν.

Εἰς τὴν ἡλικίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ ἄρρενα ὄντα ἐν τῇ φύσει κατ' ἀναλογίαν, ἐπιζητοῦσι τὴν ἡσυχίαν των καὶ τὴν ἀνάπαυσιν διὰ τὸ ὑπόλοιπον τέταρτον τῆς ζωῆς, ὁ κ. Σβολαράκης εἶχε τὴν ἀνοησίαν νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ γενικὸν κανόνα, ἐκεῖνος ὅστις, προχωρῶν πρὸς τὰ ἐμπρός, θέλει νὰ βλέπῃ ταὐτοχρόνως καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ σκοντάψῃ καὶ νὰ μὴ πέσῃ, ὁ ἀγαθὸς φίλος κ. Σβολαράκης δὲν ἐβράδυνε νὰ ὑποκύψῃ ὡσαύτως εἰς τὸ ἀπαραίτητον αὐτὸ ἀποτέλεσμα, καὶ μίαν ἑσπέραν ἐσκόνταψε καὶ ἔπεσεν... εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς Ἀόλας !

Ἡ Ἀόλα ἦτο ὡραία μελαγχροινή, ἀρίστης οἰκογενείας κόρη καὶ ἐπιμεμελημένης ἀνατροφῆς.

Ὅλα ὅμως τὰ προτερήματα αὐτῆς δὲν ἦσαν φαίνεται ἐπαρκῆ ἐφόδια δι' ἕνα σύζυγον, ὅλοι δὲ οἱ ἀπειράριθμοι θαυμασταί της, ἀφοῦ ἐ ξ ε τ ί μ ω ν ὅλας τὰς μᾶλλον προχείρους καὶ ἐμφανεστέρας καλλονάς της, ἔστρεφον τὰ νῶτα ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ δὲν ἐπέστρεφον πλέον.

Τοιουτοτρόπως ἡ πτωχὴ νεᾶνις παρέκαμψε καὶ τὸν τριακοστὸν Μάϊον χωρὶς κἄμμίαν ἐλπίδα πλέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν Ἀπρίλιον, μάτην δὲ ἐπήρχετο ἐν τῇ ἀπηλπισμένῃ ψυχῇ της παρήγορος ἡ πρόρρησις μιᾶς ἀθιγγανίδος, ἡ ὁποία τῆς προεῖπεν ὅτι πρὶν παρέλθῃ ὁ χρόνος, θὰ εὑρεθῇ ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος θὰ τὴν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν σκλαβιὰν τῆς ἀγαμίας.

Φαίνεται ὅμως ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ὑπάρχῃ κἄποια ο ἰ κ ο ν ο μ ί α μυστηριώδης εἰς τὴν φύσιν, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἀφίνῃ κἀνὲν πρᾶγμα ἀ ν ο ι κ ο ν ό μ η τ ο ν.

Καὶ ἀπεδείχθη τοῦτο διὰ μυριοσὶὴν φορὰν εἰς τὴν τύχην τῆς Ἀόλας.

Τὴν εἶδε μὲ τὴν μαμᾶν της ὁ κ. Σβολαράκης εἰς τὸ ὑπαίθριον καφενεῖον τοῦ Ζαχαράτου, ὅπου ἐσυνείθιζε νὰ πηγαίνῃ κάθε βράδυ καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὸ φαγητόν, ἀπολαμβάνουσα τὴν ὀρχήστραν τοῦ κ. Δημέντου καὶ θεωμένη περιέργως τὸ κλαῖνον τοῦ μουσικοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖον ἠσθάνετο ἰδιαιτέραν συμπάθειαν, χωρὶς νὰ ἐννοῇ καὶ αὐτὴ τὸ διατί.

Ἐκεῖ μετέβαινε καὶ ὁ κ. Σβολαράκης τακτικὰ καὶ ἔπαιρνε τὸν καφέ του μετὰ τὸ δεῖπνον, μέχρι τῆς 11ης ὥρας· ἀφοῦ ἤκουε πρῶτον τὴν «Ὑπνοβάτιδα» μέχρι τῆς τελευταίας στροφῆς της,καὶ συνώδευε καὶ αὐτὸς τὴν ὀρχήστραν δι' ἑνὸς μπάσσου ροχαλητοῦ, τὸ γκαρσόνι, εἰδικῶς ἐπιφορτισμένον νὰ τὸν ἀφυπνίζῃ ἅμα τῇ λήξει τοῦ τεμαχίου, τοῦ ἐκίνει τὸν βραχίονα μετὰ σεβασμοῦ, ὁ δὲ μουσοτραφὴς φίλος μας, ἐξύπνα, ἐπλήρωνε καὶ ἔφευγε.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνετο καθ' ἑκάστην ἑσπέραν μέχρι τῆς 13 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1903, ὅτε ἀφυπνισθείς, παρετήρησε καθημένην εἰς τὴν γειτονικὴν τράπεζαν τὴν ὡραίαν Ἀόλαν μὲ τὴν μαμᾶν της ....

Ὑπάρχουν ψυχολογικαὶ στιγμαὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον περιεργότατα.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἔβλεπεν τὴν Ἀόλαν ; Ὄχι· καὶ ὅμως κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην τοῦ ἐφάνη παραδόξως ὡραία, ἐκπάγλως περικαλλής.

— Περίεργον ! ἐσκέφθη. Αὐτὸ τὸ κορίτσι τὸ βλέπω μὲ ἄλλο μάτι ἀπόψε ... Μπᾶ ! δὲν τὸ εἶχα προσέξῃ ... Μοῦ φαίνεται... Μοῦ..." Ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ !...

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐξησφαλίσθη κατὰ τὴν ἰδέαν του, διευθύνας τὸν Σατανᾶν ὄπισθέν του, ἠγέρθη κατὰ τὰ συνήθη καὶ ἀπεχώρησεν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τὸ μουσικὸν ὑπνωτικὸν τῆς Σονάμπουλας, τῆς «Ὑπνοβάτιδος» δηλαδή, δὲν κατίσχυσε νὰ τοῦ κλείσῃ τὰ βλέφαρα.

Ἡ Ἀόλα ἦτο διαρκῶς ἔμπροσθέν του. Τὴν ἐχάϊδευε, τὴν ἐφίλει, τὴν ἔσφιγγεν εἰς τὴν ἀγκάλην, τῆς ἔλεγε χίλια ὡραῖα λόγια,— διότι 60 ἐτῶν ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχῃ βέβαια πολὺ πλούσιον λεξικόν .... ἀπὸ λόγια— καὶ τέλος ἡ πρωΐα τὸν εὗρεν ἔξω φρενῶν ἀπὸ ἔρωτα.

Ἐνεδύθη, καὶ ἐξῆλθε, μὲ σχέδιον ἀποφασιστικόν, νὰ εὕρῃ ἕνα φίλον του, καὶ νὰ τὸν στείλῃ νὰ ζητήσῃ δι' αὐτοῦ τὴν χεῖρα τῆς Ἀόλας.

Ὁ φίλος του ἐξεπλάγη.

— Τί λὲς, ἀδελφέ ; τοῦ λέγει. Καταλαμβάνεις τὶ θέλεις νὰ κάμῃς ;

— Γιατί ; σοῦ φαίνεται παράξενο ; Κάμε ἐκεῖνο ποῦ σοῦ λέγω, ἀδερφέ.

— Μὰ φίλε μου, δὲν σκέπτεσαι ; σὺ εἶσαι ἐξῆντα χρόνων καὶ αὐτὴ εἶναι τριάντα.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Σβαλαράκη ἀπήστραψαν.

— Δὲν μοῦ λές, ξενρεις ἀριθμητικήν ;

— Ἔ, λοιπόν ;

— Τὶ λοιπόν : αὐτὴ τριάντα, ἐγὼ ἐξῆντα εἴμεθα ἴσια ἴσια. Ἡ γυνὴ δὲν πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἥ μ υ σ ι τοῦ ἀνδρὸς ; Μὴ ἐπιμένῃς λοιπόν, διότι ὅλα τὰ πράγματα παίρνουν συζητήσεις, ἀλλὰ τὰ μαθηματικὰ δὲν παίρνουν. Ἕνα κ' ἕνα κάμνουν δύο.

— Ἄκουσε, Σβολαράκη, τὰ μαθηματικὰ τοῦ γάμου εἶναι πολὺ διαφορετικά. Εἰς τὸν γάμον, φίλε μου, ἕ ν α κ' ἕ ν α δὲν κάμνουν δ ύ ο, κάμνουν ἕ ν α· ὅταν δὲ δὲν κάμνουν ἕ ν α, κάμνουν .... τ ρ ί α, κατόπιν καὶ τ έ σ σ α ρ α καὶ πάει αὐξάνοντας.

Ὁ Σβολαράκης ἤρχισε νὰ θυμώνῃ.

— Θὰ πᾷς ἢ θὰ στείλω ἄλλον ;

— Ἀφοῦ πρέπει τέλος πάντων νὰ σὲ στείλῃ στὸ διάβολο κἄποιος, ἂς εἶμαι ἐγὼ αὐτός.

Ὁ φίλος μετέβη, ἡ Ἀόλα ἐδέχθη, ὁ γάμος ἔγεινε ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, καὶ ὁ Σβολαράκης ἔγινεν εὐτυχής ....

***

Προχθὲς ἦτο ἡ παραμονὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς, τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ἑορτάσουν μαζὺ ὡς ζεῦγος, ἡ δὲ Ἀόλα εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ μεταβῇ εἰς τὰ Πατήσια.

— Μὰ παιδί μου,—ἔτσι τὴν ἔλεγε πάντοτε,—ἐβγήκαμε ὅλο τὸ ἀπόγευμα· ἐκουράσθηκα πλέον· πρέπει καὶ νὰ ἡσυχάσω.

— Γιάνγκο μου ! θὰ σκάσω ἀπόψε ἀπὸ τὴν στενοχώρια μου.

— Μὰ δὲν μὲ λυπᾶσαι ; μὲ πονεῖ ἡ μέση μου.

Ἡ Ἀόλα ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

Ὁ Γιάνγκος Σβολαράκης συνεκινήθη.

Ἤρχισε νὰ ἐννοῇ ὅτι ἡ Ἀόλα ἦτο πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν Σονάμπουλαν ἐκείνη ἦτο κομμάτι ὑπνωτικόν, αὐτὴ ἦτο κ ο μ μ ά τ ι .... τῆς ἀϋπνίας !

— Ἔλα νὰ σὲ φιλήσω, τῆς λέγει μειδιῶν καὶ ἂς πᾶμε ἀφοῦ τὸ θέλῃς, ἐμετανόησα κ' ἐγώ· θὰ κουρασθῶ ὀλίγο καὶ θὰ κοιμηθῶ καλήτερα.

Μετά τινα ὥραν συνωστίζοντο ἀμφότεροι εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων κατευθυνόμενοι πρὸς τοὺς κήπους.

Ὁ Σβολαράκης ὑπερήφανος διὰ τὴν γυναῖκά του, τὴν ὁποίαν ἐθαύμαζον ὅλοι, ἐπροχώρει ὑψαύχην καὶ γαυριῶν.

Ὅσοι νέοι διήρχοντο ἀπὸ πλησίον του, τοὺς παρετήρει μὲ βλέμμα θριαμβευτικόν, ὁσάκις δὲ κἀνὲν βλέμμα ἐπιθετικὸν παρετείνετο πλειότερον τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὸν θαυμασμὸν χρόνου, ὁ Σβολαράκης ἔσφιγγε τὴν ράβδόν του εἰς τὴν χεῖρα καὶ τὴν ἐκτύπα προκλητικῶς ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου.

Ἡ ἀσχολία αὕτη τὸν ἔκαμε νὰ μὴ ἐννοήσῃ ὄχι μόνον τὸν δρόμον, ἀλλὰ καὶ ἕνα νεαρὸν κύριον, ὁ ὁποῖος διελθὼν πλησίον των—χωρὶς ὅμως νὰ κυττάξῃ αὐτὸς καθόλου — καὶ ἐπωφεληθεὶς τὸν συνωστισμόν, διεβίβασεν ἐπιτηδείως εἰς τὴν χεῖρα τῆς Ἀόλας ἕνα μπιλλιετάκι, τὸ ὁποῖον ἐκείνη, προσποιηθεῖσα ὅτι ἤθελε νὰ διορθώσῃ τὴν περιχειρίδα της, ἔκρυψε ταχέως μέσα εἰς τὸ γάντι της.

Ἐννοεῖται ὅτι κατόπιν τῆς διπλῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας— τοῦ μὲν συζύγου εἰς τὸ ν' ἀμνηθῇ ὑπὲρ τοῦ φρουρίου του μὲ τὰς μεγάλας ἐπάλξεις ὡς κέρβερος, τῆς δὲ συζύγου εἰς τὸ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν ἐχθρὸν διὰ τῶν χειρῶν— αὐτὸ συμβαίνει ὅταν τὰ φρούρια ἔχουν χέρια καὶ ὑ π ό γ ε ι ο ν, ἡ δὲ συζυγικὴ ὀχυρωτικὴ δὲν κάμνει ποτὲ λόγον περὶ τούτου — τὸ ἀγαπημένον ζεῦγος, ἀφοῦ ἐκάθισεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν εἰς μίαν μπύραν τῶν Πατησίων, ἐπανέλαβε τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν.

— Εἶσαι εὐχαριστημένη ἀγάπη μου ; ἠρώτησε ὁ Σβολαράκης.

— Ἡ Ἀόλα τοῦ ἀπήντησε διὰ μιᾶς εὐγλώττου τσιμπιᾶς εἰς τὸν βραχίονα, ἡ ὁποία τοῦ ἔκαμε τὴν καρδίαν νὰ σκιρτήσῃ ἀπὸ χαράν, ἀλλὰ μόνον τὴν καρδίαν. Καὶ βέβαια· ἕνας ἀγαθὸς ἄνθρωπος τὶ ἄλλο ἔχει ἀπὸ τὴν καρδίαν ποῦ νὰ σκιρτᾷ !

— Νὰ μὴ ξεχάσῃς, Ἀόλα μου, ὅταν θὰ φθάσουμε εἰς τὴν Ὁμόνοιαν νὰ πάρωμε κ' ἕνα στεφάνι γιὰ τὸν καλὸ χρόνο.

— Ἄ, ναί .... βέβαια ....

Ἐφθασαν ἐν τούτοις εἰς τὴν Ὁμόνοιαν, ἐπέρασαν, μετέβησαν εἰς τὸ σπῆτί των, καὶ τὸ στεφάνι τὸ εἶχον λησμονήσῃ.

— Περίεργον ! ἔλεγεν ὁ Σβολαράκης χασμώμενος τὴν ὥραν ποῦ ἐξεδύετο. Κάτι μοῦ λείπει καὶ δὲν καταλαμβάνω τί.

— Μπᾶ! δὲν σοῦ λείπει τίποτε, τοῦ ἔλεγεν ἡ Ἀόλα.

— Ἐν τούτοις κάτι μοῦ λείπει.

— Καλὲ κοιμήσου Γιάνγκο μου ! τὶ σοῦ λείπει ; εἶσαι ὄχι καὶ καλλιτέρα.

Ὁ Σβολαράκης δὲν κατώρθωσε νὰ σκεφθῇ πλέον τίποτε.

— Καλά, εἶπε· αὔριο θὰ τὸ θυμηθῶ, γιατὶ τώρα εἶμαι τόσο κουρασμένος ! .... χάαααα—χάχ ! ....

Καὶ μετὰ τὴν μαγιάτικην νυκτωδίαν ἐκείνην τοῦ χασμήματος, ὁ κ.Γιάνγκος Σβολαράκης παρεδόθη εἰς τὴν ἀγκάλην .... τοῦ Μορφέως.

Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζετε, καλοί μου Ἀναγνῶσται, ὅτι ὁ Ζεὺς ἔκαμε τὸν Μορφέα γένους ἀρσενικοῦ, διὰ νὰ κοιμῶνται ἥσυχα οἱ σύζυγοι εἰς τὴν ἀγκάλην του, διότι ἐὰν ἦτο καὶ αὐτός γένους θηλυκοῦ, ἀλλοίμονον !, πολλὰ πράγματα θὰ μετεβάλλοντο, τὸ δὲ παρὸν διήγημα θὰ ἐσταματοῦσε ἕως ἐδῶ, διότι ἡ μελαγχροινὴ Ἀόλα Γιάνγκου Σβολαράκη, δὲν θὰ ἄφινε τὸν σύζυγόν της κοιμώμενον μακαρίως, καὶ δὲν θὰ ἔσπευδε εἰς τὸ φῶς τοῦ κανδηλίου, νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τὸ μπιλλιετάκι, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ὥραν τῆς πρωΐας, ὤφειλε ν' ἀνοίξῃ τὴν ὀπισθίαν θύραν τοῦ κήπου διὰ νὰ εὕρῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μάτην ὁ Σβολαράκης ἐβασάνιζε τὸν νοῦν του νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι τοῦ ἔλειπε ! ...

***

Χθὲς τὴν πρωΐαν (1 Μαΐου) ὁ κ. Γιάνγκος Σβολαράκης ἐξύπνησε χαριέστατος.

Ἐπήδησε ἀπὸ τὴν κλίνην του ἐλαφρότατος ὡς ἐλάφιον, ἐνῷ ἐκ τῆς ἰδικῆς της κατήρχετο ἡ κ. Ἀόλα Σβολαράκη νωχελῶς, ὡς ὀδαλίσκη.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν τὸ ἐλάφιον καὶ ἡ ὀδαλίσκη ἐλάμβανον τὸ γάλα των ἐνώπιον μιᾶς τραπέζης ἐναντι ἀλλήλων.

Ἀλλ' ἄφνης ὁ Σβολαράκης ἀνεσκίρτησε καὶ ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπόν του, ἐνῷ ἡ Ἀόλα εἰς τὴν κίνησιν ταύτην ἀνετρίχιασε.

— Τὶ ἔπαθες, Γιάνγκο μου ; ἠρώτησε· μήπως σοῦ ἦλθε σκοτοδίνη ;

— Τετέλεσται ! τετέλεσται ! εἶπεν· εἶνε ἡ τελευταία μου χρονιά.

— Μπᾶ σὲ καλό σου !

— Ὦ βέβαια !. εἶναι ἡ τελευταία μου χρονιὰ σοῦ λέγω !

— Γιάνγκο μου ! τὶ εἶναι αὐτὰ ποῦ λές ; κουνήσου ἀπὸ τὸν τόπο σου !

— Θυμᾶσαι ποῦ χθὲς τὸ βράδυ ἤθελα νὰ θυμηθῶ κάτι καὶ τὸ λησμονοῦσα ;

— Ἔ λοιπόν ;

— Ἐξεχάσαμε νὰ πάρουμε στεφάνι γιὰ τὸ μπαλκόνι μας !

Ἡ Ἀόλα ἀνεκάγχασε.

— Γι' αὐτὸ κάνεις ἔτσι ; ἂ μὰ τότε τὶ τὴν ἔχεις τὴν γυναικοῦλα σου ;

Καὶ ἐγερθεῖσα ἐξῆλθεν ἐσπευσμένως, μετά τινας δὲ στιγμὰς ἐπανῆλθε, φέρουσα ἕνα κίτρινον στέφανον ὡραιότατον.

— Τὰ βλέπεις λοιπόν ; τοῦ λέγει· ὅ,τι σοῦ λείπει ἐσένα, τὸ βρίσκω ἐγώ ! ... Σοῦ ἔφερα ἐγὼ στεφάνι καὶ μάλιστα ... ἀ μ α ρ ά ν τ ι ν ο ν !

Ὁ Ἀριστερὸς Ψάλτης

Σημ. τοῦ συγγραφέως. Ἀναγκαζόμεθα νὰ σταματήσωμεν ἕως ἐδῶ, διότι ἡ σκηνὴ αὕτη ἐγένετο χθὲς τὴν πρωΐαν, ὅτε τὸ φύλλον μας ἐτίθετο εἰς τὸ πιεστήριον, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σᾶς ἔχωμεν καὶ τὴν τελευταίαν ὥραν. Τοῦτο δὲ διότι τὸ κ υ λ ι ν δ ρ ι κ ό ν μ α ς τ α χ υ π ι ε σ τ ή ρ ι ο ν, ἐργασθὲν καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ἐσταμάτησεν ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τὴν τ ε λ ε υ τ α ί α ν ὥραν. Ἀφίεται ὅμως εἰς τὴν εὐφυΐαν τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ διήγημά μας, τοὐλάχιστον διὰ λογαριασμὸν τοῦ κ. Σβολαράκη, λ ύ σ ι ν δὲν ἔχει.

Ὁ Ἀριστερὸς Ψ.λ...

ΠΑΤΗΣΙΩΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τοῦ Μαγιοῦ ἐφυσοῦσε ταγέρι
κ' εἰς τὰ χόρτα ἐκεῖ τ' ἀνθισμένα
ἐτραβοῦσαν ἀλλήλων τὸ χέρι
καὶ λογάκια γλυκὰ μελωμένα
ἐσκορποῦσαν ἀπ' ἄκρη εἰς ἄκρη·
κ' ἐνῷ ἐκυλοῦσ' ἕνα δάκρυ
ἀπὸ μάτια γλυκάδες γεμάτα,
—στάσου εἶπ' ἡ γλυκειὰ μαυρομάτα,
'ς τὸ τρελλὸ καὶ ξανθό της τὸ ταῖρι
μοῦ πονάει, μὴ σφίγγεις, δὲν θέλω...
μὰ ἐκεῖνος μὲ κόκκινα μάτια
τῆς τραβοῦσε...τὸ χέρι...τὸ χέρι.

SON AMOR

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΩΣ Ο ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΜΝΕΙ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΝΑ ΠΕΡΝΑ.

Δρέψατε πάλιν έρασταὶ εὐδαίμονες ναρκίσσους
μὴ κάθεσθε ποτὲ ἐκτὸς
καὶ μπαίνετε διὰ νυκτὸς
ὅπου θὰ βρῆτε ἀ ν ο ι χ τ ο ὺ ς κ' ε ὐ ώ δ ε ι ς π α ρ α δ ε ί σ ο υ ς.

ΠΩΣ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΜΝΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΗ Ο ΕΡΩΤΑΣ.

Δὲν εἶν' ὁ βίος Μάϊος, αἰώνιος δὲν εἶνε
μαραίνεται κάθε μ α χ τ σ ὲς
τὰ πάντα γίνονται πατσὲς
καὶ τότε πλέον ἄνοιξε τὸν κόρφο σου καὶ φτύνε.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. Κύττα Μάη ποῦ σοῦ φέρνω, ὅλο κάλλη κ εὐωδιά,
Η ΣΥΖΥΓΟΣ (καθ' ἑαυτήν). Κακομοίρη ! πού νὰ ξέρῃς !
ὡς νὰ πᾷς νὰ μοῦ τὸν φέρῃς,
ἐγὼ ἔδρεπα τὸ μ ά η καὶ δὲν πῆρες μυρουδιά ! ...

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Τῆς Εβδομάδος
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ=Διηγήματα
ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ='Αριστοκρατία.
ΖΑΝ-ΚΙ-ΡΙ=Ποιήματα.
ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ='Επιγράμματα.
ΝΙΚΜΑΝ=Κωμῳδίαι.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Εἰκόνων Λεζάντ.
ΣΑΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ=Σκίτσα,
ΚΑΡΑΝΤΑΣ=Εἰκόνες.
ΔιςΖΟΛΑ-ΔΕ-ΜΟΝΤΑΛ=«Πεταχτὸ»

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

'Εκδιδόμενον ἐν 'Αθήναις κατὰ Κυριακὴν

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ.
12 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 12

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ
Κ. ΣΙΠΑ·Ι·Λ
ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ
ΜΟΣΧΟΜΑΓΚΑΣ
ΓΕΙΑ-ΧΑΡΑΣ
ΣΗΖΑΡ
ΥΑΚΙΝΘΟΣ
ΛΙΑΝ-ΚΟ·Ι·Ν
Α-ΤΕΛΗΣ
ΑΛΙΒΕΡΙΟΣ

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ—ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ—ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία ἀραχ. 6.— Ἐξάμηνος ἀραχ. 3,50. — Ἐξωτερικοῦ Ἐτησία Φρ. χρ. 7.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ "ΦΛΕΡΤ,,

— ΑΘΗΝΑΙ

Χρόνια πολλά, γλυκεῖς μου φίλοι καὶ ἀγαπημένες μου κοπέλλες. Τὸ «Φλερτάκι» σας ποῦ τόσον τὸ ἀγαπᾶτε, καὶ τὸ ὁποῖον τόσον σᾶς ἠγάπησε, σᾶς εὔχεται νὰ ζῆτε εὐτυχισμένοι καὶ πάντοτε ἀνθόσπαρτος νὰ ἦναι ἡ ζωή σας.

Χθὲς ἡμεῖς οἱ νέοι, ἡμεῖς ποῦ πάντοτε γελοῦμε, ἡμεῖς ποῦ εἴμαστε πλασμένοι γιὰ τὴν τρελλὴ ζωή, τὴν ζωὴ τὴν ἀληθινή, τὴν ζωὴ τὴν ἀνέφελη, εἴχαμε τὴν ἐορτή μας.

Εἴχαμε Πρωτομαγιά.

Ζήτω ἡ Ζωή.

Γλεντᾶτε καὶ τραγουδεῖτε ὅλοι σας γλυκὰ τραγούδια. Ὁ Ἔρως καὶ ἡ ἀληθινὴ ζωὴ ἂς εἶνε ὁ μόνος σκοπὸς τοῦ βίου μας.

Μακρὰν ἀπὸ τὰ σκυμμένα καὶ ὠχρὰ κεφάλια.

'Εγὼ πάντοτε τὴν εὐθυμίαν ἐφρόντισα νὰ σᾶς φέρω καὶ τὴν χαράν. Ἂν τυχὸν πειράζω καὶ κανένα, ἂς μὴ μὲ παρεξηγῇ. Εἶμαι παιδί, εἶμαι τὸ γλυκὸ «Φλερτάκι» σας, ποῦ σᾶς κάμνει νὰ γελᾶτε πάντοτε.

= Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου γλυκεῖα μου **Φανταζή**. Ναὶ εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ«Φροῦ-Φροῦ»διέκοψε τὴν ἔκδοσίν της. Βεβαίως, ἀγαπητή μου, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ζῇ ἄλλως. Τὸ «Φλέρτ» ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξε ἠγαπημένον φύλλον, διαφημισθὲν πάντοτε διὰ τὴν εὐμορφιά του καὶ διὰ τὴν ἐξυπνάδα του. Ὁ κ. Ρωμᾶνος, ὁ διευθυντὴς τῆς «Φροῦ-Φροῦ» ἀτυχῶς ἀπέτυχε. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι φύλλα ὡσὰν τὸ «Φλέρτ» ἔχουν ἀνάγκην κεφαλιῶν καὶ κεφαλαίων, ἄνευ τῶν ὁποίων πᾶσα ἐλπὶς ἐπιτυχίας ἀποβαίνει ἀνέφικτος. Ὁ Πετεινός μου ὅμως τώρα ἀνοίγει μὲ στοργὴν τὴν ἀγκάλην του εἰς τὸν Σαραντάπηχον, τὸν κ.Ρωμᾶνον δηλαδή, καὶ μὲ χαρὰν τὸν ὑποδέχεται. Χαρῆτε ὅλοι σας. Ὁ κ. Ρωμᾶνος συγκαταριθμεῖται ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν πλειάδα τῶν Ζωγράφων καὶ τῶν Συντακτῶν τοῦ «Φλέρτ».

= Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας φίλη **Δεσποινιώ**. Μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι χωρὶς ἄλλο θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ παράκλησίς σας.

= Εὐχαριστῶ πολὺ κ. **Βραχνέ**.

= Φαίνεται ὅτι εἶσθε πολὺ εὐγενὴς ἀγαπημένε μου **Ἀνεξάρητε**. Ἡ τόσον πρός με εὐγενὴς ἐπιστολή σας, δεικνύει νέον χαρακτῆρος οὐχὶ τυχαίου καὶ δι' αὐτὸ δὲν δύναμαι εἰκὴ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην μου εὐγνωμοσύνην. Μάλιστα ἀξιότιμε φίλε καὶ βεβαιωθῆτε ὅτι εἶμαι ὅλος εἰς τὰς διαταγάς σας καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς πολὺ ἐπεθύμουν νὰ σᾶς γνωρίσω.

= Εὐχαριστῶ πολὺ κ. **Σταύρου**.

= Τὴν βαθεῖάν μου εὐγνωμοσύνην γλυκύτατε Don-Jouan2me. Ἰδιαιτέρως δὲ τὸ ποιηματάκι σου σὲ εὐχαριστεῖ ὁ Πετεινός μου.

Τὸ «Στὴν 'Αγαπητήν μου» εἶνε πολὺ καλὸν καὶ βεβαίως θὰ δημοσιευθῇ.

= Θὰ γείνῃ τὸ χατῆρι σου ἀγαπημένε μου **Ἀμλέτε**. Τί νεώτερα.

= Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου ἀγαπημένε μου **Σονάμ**. Τὸ «Πρωτομαγιάτικο» ἀρκετὰ καλὸν ὡς καὶ τὸ «Στὸν Πετεινὸ» ἐπίσης καλόν. 'Αμφότερα θὰ δημοσιευθοῦν ἀγαπητέ μου.

= Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ ἀγαπημένοι μου **Δίδυμοι**. Πᾶν ὅ,τι μοῦ στέλλετε πάντοτε τὸ δημοσιεύω, ἀρκεῖ νὰ εἶνε ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου χάρτου. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν δι' ὅσα κάμνετει δ' ἐμὲ καὶ εἶμαι στὰς διαταγάς σας.

= Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου καλή μου μαθήτρια **Νταλῆ Ἄννα**. Τὸ ποιηματάκι σου ἀρκετὰ καλὸν καὶ βεβαίως θὰ δημοσιευθῇ.

= Δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ ἐκτελέσω τὴν παράκλησίν σας **Μουνὴρ Πασσᾶ**. Καίτοι τὸ ποιηματάκι σας εἶνε πολὺ τολμηρὸν θὰ τὸ δημοσιεύσω.

= Νὰ στέλλετε ὅ,τι θέλετε ἀγαπητέ μου **Νῖκο 'Εμποροϋπάλληλε**. Ἐκεῖνο βεβαίως θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

= Ἀναμφιβόλως εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθοῦν ἐκεῖνα ἀγαπητέ μου Japonais Tisman.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

= Δὲν ἔχω λάβει ἐπιστολήν σας ἄλλην ἀγαπητέ μου **Σπίθα** 'Εν τούτοις σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς πολὺ καλὰς διαθέσεις σας καὶ βεβαίως θὰ δημοσιεύσω ἐκεῖνα ποῦ μοῦ γράφετε.

= Τοὐναντίον δὲν εἶσαι καθόλου κρύος ἀγαπητέ μου **Κρύε**. Ἴσα ἴσα πολὺ νόστιμος. Τὸ ποιηματάκι σου θὰ δημοσιευθῇ ἀλλὰ σιγὰ σιγά, μὴ βιάζεσαι.

= Εἶσαι πολὺ γλυκὺς φίλος ἀγαπημένε μου **Πυγμαλίων**. Τὴν πλήρη εἰλικρινοῦς φιλίας ἐπιστολήν σου ἔλαβον καὶ μὲ χαρὰν μου θὰ σπεύδω εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἐκτελῶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν σου. Στεῖλε μου λοιπὸν ὅ,τι θέλεις.

= Ἐμὲ ἐρωτᾶς ποῦ ἤξευρα τὸ χρῶμα ποῦ γκρενὰ τριανταφύλλου ἀγαπητέ μου **Δορεμιφασολᾶ** ; Καὶ ὁ Πειραιώτης ρέπορτερ τοῦ «Φλέρτ» τί κάμνει αὐτοῦ ; Κοιμᾶται λοιπόν ; Τὰ λιὰ τὸ Πεταχτὸ ὅλα θὰ δημοσιευθοῦν.

= Ποία εὔμορφη καὶ κομψὴ δεσποινὶς νὰ κρύπτεται ἀρά γε ὑπ' αὐτὸ τὸ περίεργον ψευδώνυμόν σου **'Αγενουάν** ; 'Αλήθεια λοιπὸν ἐπεράσατε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν μπύραν τοῦ κ. Κόκκορη ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ εἴδατε τὸν κατὰ τοῦ Πετεινοῦ μου ἀνθοπόλεμον ; Πολὺ σᾶς εὐχαριστεῖ διὰ τὸ ὡραῖον ποιηματάκι ποῦ τοῦ στέλλετε, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς βραδυᾶς ἐκείνης :

'Αγαπητόν μου φτερωτόν, κι' ἔμμορφο Πετεινάρι
Σ' εἶδα προχθὲς στὸ Μπρασερὶ μὲ μιὰ μεγάλη χάρι
Εἶδα τὸν ἀνθοπόλεμο ποῦ ἔγεινε γιὰ σένα
'Αχ, ἂς ἦτο καὶ αὐτὸ γιὰ μέ, ἂς ἦτο καὶ γιὰ μένα.
'Εκεῖ ἱστάμην δίπλα σου κυτάζουσα τὴν χάριν σου
Εἶδα τὰ ρόδα ἄφθονα νὰ πέφτουν στὸ κεφάλι σου.
'Υστάτην χάριν σοῦ ζητῶ, ἀφοῦ ἔχεις χάριν περισσὴ

. . . . . .

Ὁ Πετεινός μας σᾶς ἐκφράζει τὰς θερμάς του εὐχαριστίας.

= Ἔχει καλῶς φίλτατε **Γιάννη 'Αγιάννη**. Ἡ δήλωσίς σας ὅμως ἐκείνη, δὲν πρέπει νὰ δημοσιευθῇ. Ἄφησε νὰ περάσῃ ἔτσι τὸ πρᾶγμα καὶ στεῖλε ὅ,τι θέλεις.

= 'Ανυπερθέτως εἰς τὸ προτεχὲς θὰ δημοσιευθοῦν ἐκεῖνα γενναιότατε **Βάϊ-χάϊ-βάϊ**.

= 'Επίσης φίλτατε **Γυναικολόγε**. Βλέπετε εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον ἔχουν σειρὰν οἱ ἀποστείλαντες ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Εἰς τὸ προσεχὲς ὅμως ὁπότε θὰ εἶνε ἡ σειρά σας, ὅλη ἡ σελὶς τοῦ «Πεταχτοῦ» θὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν σας.

= Τὸ αὐτὸ λέγω καὶ εἰς ὑμᾶς ἀξιότιμε κ. **Καντηλανάπτη**. Μὲ τὴν σειράν σας ὅλοι.

= Εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας **'Ιππότα τῆς 'Υδραϊκῆς**. Γράψε μου καὶ μπορῶ νὰ κάμω ἐκεῖνο ποῦ τοὺς πρέπει. 'Ακοῦς ἐκεῖ!...

= Εὖγε σου **Τριπτόλεμε**. Τὸ ἐπίγραμμά σου εἶνε ἀληθῶς θαυμάσιον. Δι' αὐτὸ ἀπὸ σήμερον βλέπεις τὸ ψευδώνυμόν σου εἰς τὴν στήλην τῶν συνεργατῶν μας. Τ'ἀκοῦς Τριπτόλεμε ; 'Απὸ σήμερον εἶσαι τακτικὸς συνεργάτης μου.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

= Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου γλυκύτατον **Χιαμερδὸ** (Σῦρον). 'Ωρισμένως λοιπὸν εἶσθε σεῖς ὁ ἐκ Σύρου ἀνταποκριτής μου. Τὰ διὰ τὸ «Πεταχτὸ» ὅλα θὰ δημοσιευθοῦν. Τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Πετεινοῦ μου διὰ τὸ ποιηματάκι ὡραῖον

= Σεῖς ἀγαπητὲ κύριε ποῦ ὑπογράφεσθε **Χιαμερδὸ** (Σῦρον) ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας. Διατί νὰ πάρετε ξένον ψευδώνυμον ; 'Εγὼ εἶμαι πρόθυμος νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω ὅπως θέλετε καὶ ἐκεῖνα ποῦ μοῦ ἐστείλατε θὰ δημοσιευθοῦν, ἀλλὰ διατί λοιπόν ;

= Θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ γράμμα ἡ παράκλησίς σας **Ρεπορτὰζ Προσωρινὸν** (Βόλον).

= Αὐτὰ ποῦ ἐστείλατε καὶ αὐτὰ θὰ δημοσιευθοῦν ἀγαπητέ μου **Τριφύλε** (Φιλιατρά). Μὴν ἀνησυχεῖτε παρακαλῶ.

= Πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω καὶ πῶς νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου ἀληθινὲ φίλε κ. **Μαγκοπαραδιᾶ** ; Εἶσθε τόσον εὐγενής, τόσον καλός, τόσον εἰλικρινής. Ὥστε τίποτε ἄλλο δὲν μπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ εἰμὴ μόνον ἕνα μεγάλο : Εὐχαριστῶ.

= Εἶσαι φοβερὸς **Μυστικοαστυνόμε** (Λαμίαν). Ὅλα εἶνε ἀλήθεια ; Ἐν τούτοις ἐγὼ θὰ τὰ δημοσιεύσω.

= Ἔλαβε ὁ Πετεινός μου τὴν ἐπιστολήν σου Ἐγαπητὲ **Φιάκα**(Πάτρας)μὲ χαρὰν ἐξετέλεσε τὴν παράκλησίν σου.

= Τὴν μυρωμένην ἐπιστολήν σου καὶ τὰ ὡραῖα κάρτ-ποστὰλ ἔλαβον γλυκεῖά μου Jenne fille. Διατί μὲ εὐχαριστεῖτε τόσον : Δὲν ἔκαμα τίποτε ἄλλο εἰμὴ ὅτι μοῦ ἐπέβαλλε τὸ καθῆκον καὶ ἡ εὐγένεια 'Αλλὰ διατί μοῦ φαίνεσθε τόσον σκληρά ; Τόσην ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης ἔχετε δι' ἐμέ ;

=Καὶ τὸ παράπονον αὐτὸ δὲν τὸ ἔχω μόνον γιὰ σᾶς ἀλλὰ καὶ δι' ὑμᾶς ὡραία μου Folies Bergers (Πάτρας). Ἔλαβον τὴν ὡραίαν σου κάρτ-ποστάλ, γλυκειά μου κοπέλλα, ἀλλὰ διατί δὲν μοῦ ἐγράψοτε τίποτε Πατραϊκά ;

= Ἔχει καλῶς ἀγαπημένε μου **Εὔαλε** (Χαλκίς). Τὸ «Στὴν Μαροῦσα» εἶνε πολὺ καλὸν καὶ τὰ διὰ τὸ «Πεταχτὸ» βεβαίως θὰ δημοσιευθοῦν. Μὰ ἀλήθεια δὲν εἶσθε δεσποινίς ; Τόσον λοιπὸν ἐγὼ ἐπατῶμαι ; Καὶ ὅμως τὸ ποιηματάκι σας πολλὰ πράγματα μοῦ λέγει.

= Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου φοβερὸ κακόπαιδο Chasseur de Chien (Σπάρτην). Ἐκεῖνα βεβαίως θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές.

= Καὶ τὴν ἐπιστολήν σας καὶ τὴν ὡραίαν κάρτ-ποστὰλ ἔλαβον ἀγαπημένε μου Concombre (Χαλκίς). Μὴ ἀμφιβάλλετε ὅτι θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ γράμμα ἡ παράκλησίς σας.

= Ἔγεινε τὸ γατῖ σου **Συριανὲ Ἱππόσα** (Σῦρον)

= Πολὺ μὲ ἐκπλήσσει ἡ ἐπιστολή σας κ. **Βάσσο** ("Αμφισσαν). Ποιὸς σᾶς ἔβαλε αὐτὴν τὴν ἰδέαν ; Ἦτο δυνατὸν ἐγὼ νὰ φαντασθῶ τέτοιο πρᾶγμα ; Φαντάζομαι ὅμως πόσον θὰ ἐργάζεσθε ὑπὲρ τοῦ «Φλέρτ». Αὐτὸ τὸ ἐννοῶ. Φρονῶ ὅμως ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπιστολῆς. Οὐχ ἧττον ἐὰν τὴν θέλετε σᾶς τὴν στέλλω.

= Ἔχετε μέγα δίκαιον κ. **Ψάρρα** (Μεσσενικόλαν Καρδίτσης). Θὰ φροντίσω νὰ διορθωθῇ καὶ αὐτὸ τὸ λάθος. Μὴν ἀνησυχεῖτε.

= Βεβαίως θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς **'Αρνητικὸν Πνεῦμα** (Λευκάς).

= Καὶ τὰ ἰδικά σας κ. **Γουπ**. (Γαλαξείδιον). Μὴν ἀνησυχεῖτε καθόλου.

= Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν ὡς καὶ τὰ χρήματα φίλτατε κ. **Μπεναρδῆ** (Λαμίαν). Σὲ εὐχαριστῶ. Βεβαίως εἶσαι λεβέντης, ἀφοῦ εἶσαι γαμβρὸς τοῦ Παπαθωμᾶ.

— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

= Ὅλα ἐκεῖνα ἐδημοσιεύθησαν ἀγαπημένε μου **Δὸν-Κιχῶτε** καὶ **Δὸν Ζουὰν** (Σμύρνην). Βεβαίως δὲν θὰ σᾶς χαλοῦσα τὸ χατῆρι. Τὰς ἐπιστολάς σας νὰ τὰς ἀπευθύνετε : Διεύθυνσιν «Φλέρτ» 'Αθήνας.

= Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας ἀγαπητοί μου κ. κ. **Τσαπάλα, Κομνηνὲ** καὶ **Εὐαγγέλου** (Κων]πολιν. Τσεσμέν). Καίτοι ἄνευ χρημάτων ἐν τούτοις ἐγὼ ἔσπευσα εἰς τὴν ἀποστολὴν φύλλων καὶ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν διὰ τὸ «Πεταχτό». Νὰ μοῦ γράφετε ὅτι θέλετε.

= *Χαίρετε...* ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

—Νάμαι καὶ πάλι ἐμπρός σας !
Ὁ Μάης σᾶς φωνάζει,
Χαρῆτε καὶ γλεντῆστε,
Μὴ βάζετε μαράζι !

ω

Τοῦ χρόνου ποιὸς τὸ ξέρει
Ποιὰ ζῇ, ἢ ποιὰ πεθαίνει,
Ποιὰ θἄναι κόρη, χήρα
Ἢ ποιὰ καὶ παντρεμμένη...

ω

Πιέτε κρασί, μεθύστε
Καὶ πέστε στὸ γρασίδι...
Κι' ὅσα ποθεῖτε φᾶτε
'Αγκούρια μὲ τὸ ξεῦδι...

ω

Τὸ μελανοῦρι πιάστε
Τὸ λοῦτσο μὴν ἀφήσετε
Καὶ ἅμα θὰ χωνέψετε !
Πάλι νὰ ξαναρχίσετε!..

ω

Πολλὰ φαγιὰ νὰ τρῶτε...
Χωρὶς νὰ τὰ διαλέτε
Κι' ἂν εἶναι ἁμαρτία,
Εἰς τὸν παππᾶ τὸ λέτε...

ω

Πάρτε μαζύ σας γρήγορα
Κι' ἐκείνους π' ἀγαπᾶτε
Νὰ πιάσετε στὰ σίγουρα
Τὸν Μάη, ὅπου πᾶτε.

ω

Πιάστε καὶ τὸ Μαγιόξυλο
Ὡς ποῦ κι' αὐτὸ ν' ἀνθίσῃ
Καὶ στὴν κορφή του τὴν ξερὴ
Ὁ Γκιώνης κελαιδήσῃ !..

ω

Καὶ σὰν γαμπρὸς ὁ Μάης
Τὴν εὐωδιὰ θὰ χύνῃ...
Σ' ἐκείνη ὅπου ἀπιαστον
Ποτὲ δὲν τὸν ἀφίνει !...

ω

Καὶ σκέψεις χίλιες κάνει
Σὰν βλέπει νὰ τὸν πιάνουν !
Χέρια ποῦ κάθε μέρα
Ἄλλη δουλειὰ δὲν κάνουν...

ω

Μὰ 'νοιώθει στὰ καλὰ
Αὐτὴ ποῦ τὸν γιορτάζει !
Τί Μάη λαχταρᾷ,
Τί Μάης τῆς ταιριάζει...

ω

Ἔλα καὶ σύ, ἀγάπη μου,
Τριαντάφυλλο τ' Ἀπρίλη !
Οἱ δυό μας νὰ κολλήσουμε...
Τὰ ρόδινα μας χείλη !

ω

Ἔλα κι' ὁ Μάης φεύγει
Μὴ στέκεις σὰν χαζή !
Τὸ Μάη, κι' ὅ,τι ἄλλο...
Νὰ πιάσουμε μαζύ !

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΥΑΚΙΝΘΟΣ

ΕΚΕΙΝΟΣ.—*Ἄ ! ὅσο σᾶς βλέπω ἔτσι, τόσο αἰσθάνομαι ὅτι σᾶς ἀγαπῶ.*

ΕΚΕΙΝΗ. — *Κάμνετε λάθος· ὁ ἔρως δὲν ἀρχίζει ἀπ' ἐκεῖ ποῦ μὲ βλέπετε τώρα· τελειώνει ἐκεῖ....*
— ! !

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟ ΛΩΝ ΤΕΝΝΙΣ'.

Στοῦ Λὼν Τέννις' τὸν ἀγῶνα
τὰ κορίτσια μας πηγαίνουν
κι' ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ γόνα
τὰ φορέματ' ἀναβαίνουν.

Κ' ἡ μικρὲς καὶ ἡ μεγάλες
ἐκγυμνάζονται ἐπίσης,
πῶς νὰ παίζουνε τῆς μπάλες
κ' εἰς τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις.

(Ἐνσταντανέ).

— Πῶς εἴδαμε μὲ τὰ μάτια μας τὸν κ. Νικ. εἰς τὸ Πατήσια...

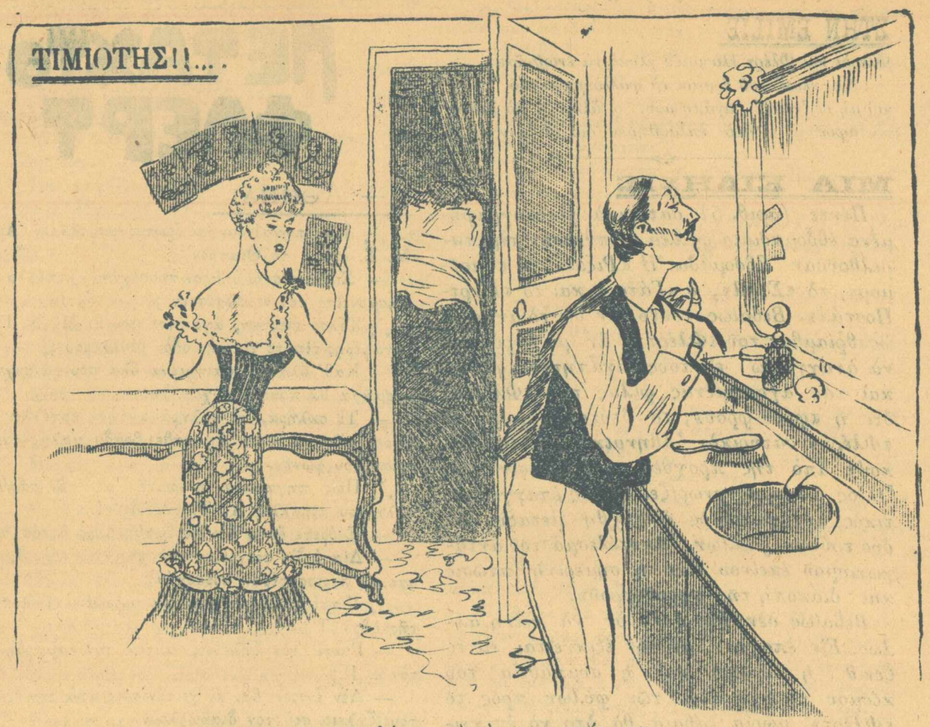

ΤΙΜΙΟΤΗΣ!!....

— Τώρα θὰ σοῦ δώσω καὶ τὴ φωτογραφία μου, χρυσό μου· πρόσεξε ὅμως μὴ τὴ βάλῃς ἐκεῖ ποῦ ἔχεις καὶ τὴς κοκκότες.
— Ἄ μπᾶ, μπᾶ ! ἔννοια σου. Ἔχω ἕνα ἰδιαίτερο ἁλμπουμ γιὰ τὴς τίμιες !....

ΜΠΥΡΟΚΑΤ—ΑΝΟΙΞΙΣ

Ἤξ...ἀ-ΦΙΞ, οὐκ ἐν κατάγῃ θνήξ'...

σ α ν ή.

Τὸ «Φλέρτ», ὄχι πλέον κάθε Πέμπτην, ἀλλὰ κάθε Κυριακήν.

ΣΤΗΝ ΕΜΙΛΙΑ

Φλερτὲ καὶ Φλέρτ ἔλα μαζὺ γλυκὰ νὰ ἑνωθοῦνε
ἔλα γλυκὸ τοῦ ἔρωτος νὰ ψάλλουμε σκοπὸ
καὶ μὴ σὲ 'νοιάζ' ἀγάπη μου, οἱ ἄλλοι τὶ θὰ ποῦνε
ἀφοῦ κ' οἱ δυὸ ἐπλάσθημεν διὰ τὸ 'Α γ α π ῶ.

ΜΙΑ ΕΙΔΗΣΙΣ

Πέντε (ἀριθ. 5) σατυρικὰ εἰκονογραφημένα ἑβδομαδιαῖα φύλλα ἐξέπνευσαν τὴν παρελθοῦσαν 'Εβδομάδα. Ἡ «Ριξιά», τὸ «Χιοῦμορ», τὸ «Στύλ», ὁ «Γάτος» καὶ τὸ «Κάρτ-Ποστάλ». Βεβαίως τοῦτο δὲν θὰ τὸ ἀνέφερα ὡς θρίαμβον τοῦ «Φλέρτ», ἂν μὴ ἐπρόκειτο νὰ ἀναγγείλω εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους καὶ τὰς ἀγαπημένας φίλας τοῦ «Φλέρτ», ὅτι ἡ «φροῦ-φροῦ», τὸ δεύτερον μετὰ τὸ «Φλέρτ» σατυρικὸν 'Αθηναϊκὸν φύλλον διέκοψε ἀπὸ τῆς προχθὲς τὴν ἔκδοσίν του. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὁποῖος ἐπαγγελματικὸς ἀνταγωνισμὸς διεξήχθη μεταξὺ τῶν δύο τούτων φύλλων. 'Αποτέλεσμα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐκείνου εἶνε ἡ σημερινὴ πτῶσις καὶ διακοπὴ τῆς «φροῦ-φροῦ».

Βεβαίως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ ἄλλως. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐξικνεῖται εἰς τὸ ζενὶθ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπάθεια τοῦ κόσμου ἀμφοτέρων τῶν φύλλων πρὸς τὸ «Φλέρτ», μωρία βέβαια θὰ ἦτο νὰ ἐπιχειρήσῃ κανεὶς νὰ ἀνταγωνισθῇ τὸ «Φλέρτ», τὸ «Φλέρτ» τὸ ἠγαπημένον.

Ὁ Πετεινός μας τῇ ἐπιμόνῳ εἰσηγήσει μου πολλάκις ἐκάλεσε τὸν Διευθυντὴν τῆς «φροῦ-φροῦ» κ. Ρωμᾶνον, καὶ τοῦ ὑπέδειξε τοὺς ματαίους κόπους του καὶ τοὺς ἀκάρπους ἀγῶνάς του. Ὁ κ. Ρωμᾶνος δὲν μᾶς ἤκουσε καὶ διὰ τοῦτο ἡ «φροῦ-φροῦ» περιελθοῦσα εἰς θέσιν οὐχὶ καλὴν ἐσχάτως, ὅσον ἀφορᾶ τὴν κυκλοφορίαν, ἀναγκάζεται νὰ διακόψῃ τὴν ἔκδοσίν της. Ἡ «φροῦ-φροῦ» διακόπτει τὴν ἔκδοσίν της, ἀλλ' ὁ ἀγαπητός μου ἐξάδελφος, ὁ Πετεινὸς τοῦ «Φλέρτ», ἀνοίγει ὀλόθερμην τὴν ἀγκάλην του εἰς τὸν ἀγαπημένον μας, τὸν κ. Ρωμᾶνον.

Ὁ κ. Ρωμᾶνος τελειόφοιτος τοῦ Πολυτεχνείου 'Αθηνῶν, μικρὸς ἀκόμη ἀνεδείχθη πολὺ δυνατὸς Caricaturiste. *Καθ' ἑκάστην θαυμάζομεν τὰς πλήρεις δυνάμεως καὶ 'Αττικοῦ ἅλατος γελοιογραφίας του εἰς τὸν «Χρόνον» εἰς τοὺς «Καιροὺς» εἰς τὸ «Σκρὶπ» εἰς τὸ «'Εμπρὸς» καὶ εἰς τὴν «'Αστραπήν». Ἤδη ὁ κ. Ρωμᾶνος, ὁ* **Σαρανταπέηχος** *τοῦ «Φλὲρτ» πλέον, συγκαταλέγεται εἰς τὴν πλειάδα τῶν Ζωγράφων καὶ Συντακτῶν τοῦ «Φλέρτ». Ποιὸς δὲν θὰ χαρῇ;*

'Εγὼ τοὐλάχιστον ἀγαλλομένη διὰ τὴν προσέγγισιν ταύτην τῶν δύο φίλων, σφίγγω τὸ χέρι τοῦ κ. Ρωμάνου τοῦ πολυτίμου ἤδη Συνεργάτου μας καὶ τοῦ εὔχομαι ὀλοψύχως ἐπιτυχίαν.

ΖΟΛΑ-ΔΕ-ΜΟΝΤΑΛ

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

— ΑΘΗΝΑΙ

⁂ Πῶς πηγαίνουν οἱ ἔρωτες μὲ τὸν κ. 'Αμ. δὶς Μ. Σ. (παρὰ τὸ Θέατρον);

— Σῶς συνιστῶ ὀλίγην προσοχήν, κοπέλλα μου. Λησμονεῖτε τὸν νεοφώτιστον;

⁂ Τέλος πάντων, ἀγαπητέ μου κ. Μ. Ν. Γ., θὰ καταφέρῃς τίποτε εἰς τὴν ὁδὸν Μυλλέρου;

— Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὅλα σου τὰ συχνοπερᾶσματα θὰ πᾶνε στὰ χαμένα.

— Τὶ σκληρά, τὶ σκληρὰ αὐτὴ ἡ κοπέλλα· δὲν ἐννοεῖ τέλος πάντων ὅτι κάθε βράδυ χαλᾷς τὴν ὡραίαν σου φωνήν.

⁂ Πῶς πηγαίνουν οἱ ἔρωτες μὲ τὸν σπαθᾶτον καλήν μου κοπέλλα Α. Τ. τῆς ὁδοῦ Ι.;

— Ξεύρετε ὅμως ὅτι τὸ ἔμαθε ὅλος ὁ κόσμος ἔ;

— Διατί δὲν φροντίζετε νὰ κάμνετε τὴς δουλειές σας μὲ περισσοτέραν προσοχήν;

⁂ Γιατί εἶσαι πεισματάρα ὡραία μου κοπέλλα τῆς ὁδοῦ Τ;

— Γιατί τὸν ζηλεύεις αὐτὸν τὸν λαμπρὸν νέον τὸν κ. Γ.;

— Δὲν ἐννοεῖς ὅτι αἱ γειτόνισσες ἀπὸ τὴν πολλήν τους ζήλεια σοῦ τὸν διαβάλλουν.

⁂ Λοιπὸν Φραγκίσκε μου ἐξακολουθεῖς νὰ ἀγαπᾷς πολὺ τὴν δίδα Φ.;

— Προχθὲς εἶχες καὶ διασκεδάσεις στὸ θέατρον ἔμαθα.

— Πολὺ καλὰ κάμνεις παιδί μου. Πολὺ καλά. Καθόλου δὲν σὲ κατηγορῶ.

⁂ Πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες φίλτατε Μιλτιάδη μὲ τὴν 'Ελένην;

— Ξεύρεις σεῖς οἱ ζαχαροπλάσται ἔχετε τὰ προσόντα.

⁂ Καὶ σεῖς δεσποινὶς 'Αλ. Τσ. πόσους ἐραστὰς ἔχετε δὲν μοῦ λέτε;

— Ἕνα ἰατρόν, ἕνα ἐμπορουϊπάλληλον ἕνα...ἕνα...

— Κύριε ἐλέησον... Γιατί εἶσθε τόσον...

⁂ Καὶ σὺ Μαρίκα Β. πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες μὲ τὸν κ. Κ. Τσ.;

— Μὰ γιὰ πές μου ἀλήθεια σᾶς ἀγαπᾷ κι' αὐτός;

⁂ Μὰ τόσο πολὺ ἀφιερώθης στὴς ματιὲς τῆς Εἰ. ἀγαπητέ μου σύ, τορνευτὰ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου;

— Προχθὲς παρ' ὀλίγον νὰ κάμῃς ζημιὰ ἀπὸ τὴν ἀπροσεξίαν σου ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὴν προσοχήν σου δι' αὐτήν.

— Μὴ λησμονεῖς ἄλλως τε ὅτι ὁ ἀδελφός της.... καὶ ὁ μπαμπᾶς της... εἶνε ἐδῶ...

⁂ Καὶ σεῖς 'Αναστασία καὶ Ἄννα τῆς ὁδοῦ Α. πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες μὲ τὸν περιβολάρη καὶ μὲ τὸν ὑπάλληλον;

— Φαντάζομαι τί γίνεται. Προσέχετε ὅμως γιατί ἂν σᾶς πιάσῃ ὁ σπαθᾶτος δὲν ἀνακατεύομαι.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

⁂ Ὥστε ἀλήθεια σεῖς ἔχετε τὸ πρῶτον ρεκὸρ εἰς τὸ φλέρτ, δεσποινὶς Ἰφ. (ὁδὸς Κλ.)

— Δὲν μοῦ λέτε σᾶς παρακαλῶ ὁ γυμνασιόπαις κ. Κπρ. ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ τελευταίου;

⁂ Ἄκουσε Μπαγιατοπάζαρο, καλή μου κοπέλλα.

— Ποῦ εὑρῆκες αὐτὸ τὸ ἐλεεινὸν ψευδώνυμον καὶ κάμνεις ὅλους τοὺς νέους νὰ σὲ πειράζουν;

— Μὴ σὲ μέλλει ὅμως. Ἐγὼ ἐχάρην πολὺ ποῦ εἶχες θαυμασίαν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις σου.

— Ἂν καὶ ἐπρόσεχες πάρα πολὺ εἰς τὸν γυμνασιόπαιδα κ. Κρπ.

⁂ Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαμζὲλ 'Απ. διεκρίθητε ἔμαθα. Εὖγέ σας.

⁂ Πῶς πηγαίνουν τὰ ραντεβοῦ μὲ τὴν δίδα Μαρ. φίλτατε Λ. Πγ.;

— Ἀλλὰ γιατὶ τόσον φανερὰ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω.

— Σᾶς ζηλεύουν οἱ ἄλλοι καὶ ἴσως βρῆς κανένα μπελιὰ καὶ σὺ καὶ ἡ κ. Πδ.

⁂ Λοιπὸν φιλτάτη μοδιστροῦλα Φτ. τῆς ὁδοῦ Κ. τὸν ξετρελλαίνεις ἐκεῖνον τὸν καφετζῆ.

— Λυπήσου τον λιγάκι τὸν καϋμένον.

⁂ Εἶσαι θαυμάσιος φίλε γυμνασιόπαι κ. Σ. Σφλ.

— Ὅταν ἀποτυγχάνεις μὲ τὴν δίδα Πρ. ἀρχίζεις στὴς γροθιὲς τοὺς συμμαθητάς σου.

⁂ Μερικὰ πράγματα ἔμαθα γιὰ σᾶς δίδες Λ. τῆς ὁδοῦ Κ.

— Νὰ ἦνε ἀλήθεια αὐτὰ ποῦ διαδίδουν;

⁂ Καὶ σεῖς κυρία Οὐρ. κάθε βράδυ ἐργολαβία μὲ μερικὰ παιδιὰ ἔ;

— Μπράβο σας. Ἐγὼ καθόλου δὲν σᾶς κατηγορῶ.

⁂ Μὰ τέλος πάντων δὲν μπορεῖτε νὰ φλερτάρετε δεσποινίδες τῆς ὁδοῦ Κνθ. χωρὶς νὰ τὸ μανθάνῃ ὁ κόσμος;

— Πολὺ περίεργος εἶσθε ἐνῷ μπορεῖτε χωρὶς νὰ σᾶς ἐννοεῖ κανείς.

⁂ Γλυκειά μου συριανοπούλα μὲ τὰ ὡραῖα ξανθὰ μαλιὰ γιὰ θυμήσου τὶ γλυκὰ ποῦ ἐπεράσατε μὲ τὸν κ. Δ. Μ.

— Ἐκεῖνο τὸ βράδυ τῆς ἑορτῆς τοῦ Φαλήρου.

— Σήμερον σὲ ἀναμένει εἰς τὸ Φάληρον ἄνευ ἀναβολῆς. Μὴν λησμονήσετε. Τ' ἀκοῦτε;

⁂ Ἔχεις ξετρελλάνει ὅλα τὰ κορίτσια καλέ μου γυμνασιόπαι κ. Γ. Πιπ.

— Κάμε νισάφι λοιπόν, πρὸς θεοῦ.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

⁂ Μοῦ γράφουν ὅτι εἶσθε ὑπερβολικὰ ὑπερήφανος δεσποινὶς Κ. Σ. (Πάτρας).

— Διατί τόσον καλή μου κοπέλλα; Λησμονεῖτε ἄλλως τε τὴν ὑπερύψηλον μύτην σας:

⁂ Τὰ ἴδια ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ εἰς σᾶς ὡραῖά μου Ἠλ. Π.

⁂ Ἄκουσε φίλε κ. Σπ. Μιχ. (Πάτρας) τὶ μοῦ γράφουν δι' ἐσέ.

— Ἀκολουθεῖς τακτικὰ ὅσα κορίτσια συναντᾷς, καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἔγεινες ἐνοχλητικώτατος.

— Διατί φίλτατε ἔτσι; Δὲν ξεύρεις ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ σὲ ἀποστραφοῦν ὅλαι αἱ δεσποινίδες;

⁂ Φιλτάτη μαμζὲλ Αἰ. Πδ. (Πάτρας) διατί ἀγαπᾶτε πότε τὸν ἕνα πότε τὸν ἄλλον;

— Διατί τόσον ἀσταθής; Ἕνα πρᾶγμα ὅμως σᾶς ἀναγγέλλω ὅτι κάποιος συγγενής σας σᾶς παραφυλλάττει.

⁂ Τώρα πολὺ ἀργὰ ἔμαθα ὅτι ἐκάματε τὸ Χριστὸς 'Ανέστη κυρία 'Αθ. (Αἴγιον).

— Γιὰ πές τε μου σᾶς παρακαλῶ πόσες φορὲς τὸ ἐκάματε μὲ τὺν γιατρό;

⁂ Λοιπὸν σαγωνιὲς φρικαλέες κ. Γιάννη Ν; (Χαλκὶς) ἔδωσες τοῦ ἐκείνου συμπατριώτου σου ἔ.

— Φοβερὸς εἶσαι τέλος πάντων.

⁂ Πολλὰ πράγματα μοῦ γράφουν γιὰ σᾶς ρωμαντικά μου παιδιὰ (Λάρισσαν) κ. κ. Περιπλανώμενε μὲ τὴν δίδα Π., Γάκινθε μὲ τὴν Σ. καὶ κ. Δ. μὲ τὴν δίδα Τ.

— Εἶνε ἀλήθεια ἀρά γε;

⁂ Λοιπὸν σοφολογιωτάτη διδασκάλισσα (Θήβας) πῶς πάει ἡ Γυμναστική;

— Ἀλλὰ πρὸ παντὸς αἱ μετὰ τοῦ Γιώργου σχέσεις πῶς πηγαίνουν;

⁂ Εἶσθε πολὺ μετριόφρων μανθάνω κ. Ι. Π. (Φιλιατρά). Καὶ γιαὐτὸ δὲν ἔχετε μεγάλας ἀξιώσεις προικός.

— Πολὺ καλὰ οὐδεὶς ἀντιλέγει. Ἀλλὰ μιὰ δεσποινὶς εἶνε πολὺ περίεργος νὰ μάθῃ τὸ γιατί.

⁂ Γιατί γλυκειά μου Φ. (Ναύπλιον) εἶσαι τόσον ψυχρὰ πρὸς τὸν κ. Στ.

— Γιατὶ τὸν ἄφησες τὸν καϋμένον;

— Γιὰ συλλογισθῆτε ὅμως ποῦ ἔπεσε ὁ καϋμένος ἀπὸ τὸ ποδήλατο ἀπὸ τὴν ἀπροσεξίαν προχθές.

— Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν αἰωνίως σ' ἐσέ.

— Καὶ πόσες μὲ τὸν καπετάνιο;

— Μίαν ἐξήγησιν ὅμως. Ἐγὼ καθόλου δὲν σᾶς κατηγορῶ ἀλλὰ φρονῶ ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ μάθουν αὐτοὶ ποῦ τὰ ἔμαθαν.

⁂ Μανθάνω ὅτι κυνηγᾷς γιὰ καλὰ τὰ δουλικὰ ἀγαπητὲ κ. Μιλ. (Σπάρτην).

— Ἀλλὰ ἔλα ποῦ σὲ ἔχουν ἐννοήσει ὅλοι. Προχθὲς σὲ εἶδον μερικοὶ ὅταν συνωμίλεις μὲ τὴν Ε.

⁂ Τὰ ραντεβοῦ σας μὲ τὸν κ. Ε. Μ. εἶνε γνωστὰ εἰς ἐμὲ ὡραῖα μου μοδιστροῦλα Δ. Μ. (Βόλον).

— Καὶ ξεύρετε πῶς; Τὰς προδίδει ἡ σπητονοικοκυρά σας. Λάβε λοιπὸν τὰ μέτρα σου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

⁂ Λοιπὸν φίλτατε Δημητράκη Σ. (Σμύρνην βλέπω αἱ σχέσεις πᾶνε θαυμάσια μὲ τὴν μοδιστροῦλα Σ.

— Πρόσεχε ὅμως μήπως τὸ μάθῃ ἡ διδασκάλισσα καὶ τότε αὐτὸς ὁ καϋμένος ὁ προξενητής σου δὲν θὰ βγῇ μὲ ἄσπρο πρόσωπο.

⁂ Τί νεώτερα φίλτατε Γιαννάκη Χ. (Σμύρνην); Ἔμαθα ὅτι ὁ παλαιὸς ἔρως ἤρχισεν ἐκ νέου μὲ τὴν Ἑλενίτσα.

— Μὴ λησμόνει ὅμως τὰ παρελθόντα ἀλλὰ πρόσεξε αὐτὴν τὴν φορά.

⁂ Πῶς πᾶνε οἱ ἔρωτες κ. Μ. Κλμ. μὲ τὴν δεσποινίδα Κ. Ψλ. (ὁδὸς Μρ. Κων)πολιν. Τσεσμέ);

— Μπορεῖτε ἀγαπημένα μου παιδιὰ νὰ κάμνετε ὅ,τι θέλετε χωρὶς ὅμως νὰ σᾶς ἐννοεῖ ὁ κόσμος.

Au révoir λοιπὸν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν μὲ χίλια φιλιά

ΤΟΦΛΕΡΤ

ΕΙΣ ΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟΝ
τὴν ὡραιοτέραν, τὴν εὐγενεστέραν
ΡΕΤΣΙΝΑΝ
ἔχει ὁ κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΚΟΛΩΝΙΑ ΑΙΑΠΗ εἶνε ἐστεμμένη ὑπὸ χιλιάδων ἐπιτυχιῶν. Κεντρικὸν Κατάστημα: Χαυτεῖα.

Εἰς τὴν Κολοκυνθοῦν, αὐτὸ τὸ λεβεντόπαιδο ὁ κ.Δ. **Κοτσώλης,** *ἔχει τὴν ὡραιοτέραν ρετσίναν τῶν Ἀθηνῶν.*

(Πρωτομαγιάτικο).

— Ἀγαπητή μου, ὑποθέτω ὅτι εἶμαι ὁ πρῶτος σήμερα ὅπου σᾶς ἔφερα νὰ πιάσετε τὸ μάη.

— Ὤ, μάλιστα· παρντὸν ὅμως· σταθῆτε μιὰ στιγμὴ νὰ πλύνω τὰ χέρια μου ...

— ! !